

[Duetoff]

man kan skære ned, uden at nogen rammes, men jeg har nu set meget, meget få nedskæringer på det niveau, hvor det kunne lade sig gøre. Jo, jeg har set, at man har privatiseret nogle veje nogle steder. Og så har befolkningen på disse veje pludselig fundet ud af, hvor dyrt det egentlig blev. Men så har kommunerne jo også været så venlige mod et rimeligt gebyr at overtage pasningen af vejen bagefter. Det kan man selvfølgelig godt kalde for en skattelettelse, det kan man bestemt godt. Det er det samme som en gebyrforhøjelse, sådan som vi har det på en række områder, også på miljøområdet, hvor man kalder tingene noget andet. Man kalder det ikke skat, men i realiteten er det skat alligevel.

Vi har i CD den filosofi, at det, befolkningen bedømmer skattetrykket på, er, hvor mange bolcher de kan købe bagefter. Det er ikke et spørgsmål, om de skal indbetale deres beløb til det offentlige på ét eller to eller tre girokort, hvor det ene hedder skat, det andet gebyr og det tredje afgifter. Det er et spørgsmål om, hvad der er tilbage, når man er færdig med at betale alt det, man skal betale. Derfor mener vi faktisk, at disse omlægninger, der bliver brugt som undskyldning for alting, er noget underligt noget.

Vi mener altså, at det er vigtigt, at de kommunalt valgte får at vide, at de har lige så meget ansvar, som vi har, og at de ikke skal bruge Folketinget som en undskyldning for ikke selv at leve op til dette ansvar. Og altså – for femte gang for hr. Klaus Hækkerup – vi vil gerne bede om, at det er de kommunale politikere, der selv træffer disse beslutninger, og ikke os herinde. Og dér er den fundamentale uenighed med den socialdemokratiske dagsorden, om hvilken hr. Klaus Hækkerup siger, at der er alle muligheder i. Ja, det er der, der er nemlig også den mulighed, at man lader staten betale for at være god ved kommunerne, og så er det os herinde, der derefter skal udrede pengene på et statsbudget, som er negativt i forvejen, og det vil vi ikke være med til.

Men i øvrigt synes jeg faktisk, at Socialdemokratiet kunne gøre kommunerne og amterne en meget, meget større tjeneste end at rejse denne forespørgsel i dag. Socialdemokratiet kunne nemlig leve op til det, som Kommunernes Landsforening sukker efter i deres forhandlingsoplæg. Jeg citerer fra forhandlingsoplægget af 5. april 1991, hvor der står:

»Det har længe været et kommunalt ønske, at der kunne indgås flerårige aftaler om kommunernes økonomi. Det forudsætter imidlertid, at der er et flertal i Folketinget bag en langsigtet finanspolitik. Det må vurderes, at der med de nuværende parlamentariske forhold næppe kan skabes et flertal for en sådan politik.«

Jeg skal her appellere til Socialdemokratiet, at man i stedet for at fægte rundt med dagsordensforslag og forespørgselsdebatter tager sig selv i nakken og begynder at stemme for finanslovsforslagene og at føre ordentlige forhandlinger med regeringen om en langsigtet finanspolitik. Det kan da godt være, at CD bliver overflødig i den sammenhæng, fordi der bliver et stort, fint flertal uden om os, og så er der noget med nedskæringer på forsvaret, hvor vi ikke er med, men det ville være en fordel for dette land, hvis man i de næste tre år indtil næste valg havde en finanspolitisk aftale, regeringen og Socialdemokraterne var med i. Det er det, kommunerne beder om, men det vil Socialdemokratiet ikke leve op til.

Jeg siger ikke, at regeringspartierne er de rene engle – det er de bestemt ikke, og jeg tror også, der er nogle knaster, der skal gøres et eller andet ved dér – men Socialdemokratiets udspil tyder efter min opfattelse ikke på, at man har været positiv nok og spillet nok med, og derfor kan jeg sige til hr. Klaus Hækkerup, at vi gerne ville være med til i fællesskab at lave en dagsorden, der gik ud på, at Socialdemokraterne blev pålagt at indgå finanslovsforlig med regeringen.

Vores konklusion er, at vi mener, der skal være fred under forhandlingerne, at regeringen skal have en chance for at forhandle disse spørgsmål på plads, men at vi fortolker den dagsorden, som vi er medforslagsstillere til, i den retning, at når kommunerne kan prioritere opgaverne over for deres borgere, ligger der også deri, at de skal have retten til at udskrive en større skat, hvis de har mod til at gøre det og finder behov for det i forbindelse med deres prioritering af forskellige emner.

Jeg tør vist herfra sige, at vi stemmer imod Socialdemokratiets dagsorden og selvfølgelig for den, vi selv er medforslagsstillere til.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Således provokeret for femte gang, forstod